

Sygn. akt V ACa 272/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie V Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SA Ewa Kaniok (spr.)

Sędziowie: SA Bogdan Świerczakowski

SO (del.) Emilia Szczurowska

Protokolant: sekretarz sądowy Aneta Walkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko Gminie B.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 17 grudnia 2018 r., sygn. akt IV C 948/18

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz Gminy B. kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Emilia Szczurowska Ewa Kaniok Bogdan Świerczakowski

Sygn. akt V ACa 272/19

UZASADNIENIE

Pozwem w postępowaniu upominawczym z dnia 28 lutego 2018 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty by pozwana Gmina B. zapłaciła na jej rzecz kwotę 95.333,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od: kwoty 4.476,15 zł od dnia 01.02.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.750,20 zł od dnia 01.03.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.750,20 zł od dnia 01.04.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.841,55 zł od dnia 01.05.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.932,90 zł od dnia 01.06.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.932,90 zł od dnia 01.07.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.658,85 zł od dnia 01.08.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.658,85 zł od dnia 01.09.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.202,10 zł od dnia 01.10.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.202,10 zł od dnia 01.11.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.202,10 zł od dnia 01.12.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.384,80 zł od dnia 01.01.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.227,84 zł od dnia 01.02.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.227,84 zł od dnia 01.03.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.404,00 zł od dnia 01.04.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.404,00 zł od dnia 01.05.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.580,16 zł od dnia 01.06.2015 roku do dnia zapłaty;

kwoty 4.492,08 zł od dnia 01.07.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 3.435,12 zł od dnia 01.08.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 3.435,12 zł od dnia 01.09.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.761,60 zł od dnia 01.10.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.673,52 zł od dnia 01.11.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.849,68 zł od dnia 01.12.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.849,68 zł od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego, według norm przepisanych w terminie 14 dni od otrzymania nakazu zapłaty, względnie by w tym terminie wniosła sprzeciw. Na wypadek skutecznego wniesienia sprzeciwu, powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 95.333,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od: kwoty 4.476,15 zł od dnia 01.02.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.750,20 zł od dnia 01.03.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.750,20 zł od dnia 01.04.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.841,55 zł od dnia 01.05.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.932,90 zł od dnia 01.06.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.932,90 zł od dnia 01.07.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.658,85 zł od dnia 01.08.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.658,85 zł od dnia 01.09.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.202,10 zł od dnia 01.10.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.202,10 zł od dnia 01.11.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.202,10 zł od dnia 01.12.2014 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.384,80 zł od dnia 01.01.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.227,84 zł od dnia 01.02.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.227,84 zł od dnia 01.03.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.404,00 zł od dnia 01.04.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.404,00 zł od dnia 01.05.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.580,16 zł od dnia 01.06.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 4.492,08 zł od dnia 01.07.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 3.435,12 zł od dnia 01.08.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 3.435,12 zł od dnia 01.09.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.761,60 zł od dnia 01.10.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.673,52 zł od dnia 01.11.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.849,68 zł od dnia 01.12.2015 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.849,68 zł od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny uwzględnił roszczenie powódki w całości i w dniu 14 marca 2018 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana w dniu 17 kwietnia 2018 roku skutecznie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 14 marca 2018 roku, w którym zaskarżyła wydany nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Jednocześnie pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego we Wrocławiu, wskazując że sądem właściwym według właściwości pozwanej jest Sąd Okręgowy w Warszawie.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2018 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania wg właściwości.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w punkcie pierwszym oddalił powództwo, w punkcie drugim kosztami postępowania obciążył powoda w całości, w punkcie trzecim zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z ustaleń faktycznych, jakie legły u podstaw tego rozstrzygnięcia wynika, że (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 12 października 2017 roku nabyła w drodze umowy powierniczego przelewu wierzytelności od B. K. (1) (poprzednio B.) wierzytelność odszkodowawczą wobec Gminy B. stanowiącą równowartość różnicy między wypłaconymi dotychczas dotacjami z tytułu prowadzenia przedszkola niepublicznego, a dotacjami należnymi, obliczonymi zgodnie z ustawą z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty wraz ze wszystkimi związanymi z nią prawami za lata 2014, 2015, 2016. B. K. (1) do roku 2017 prowadziła Niepubliczne Przedszkole (...) w miejscowości B., jest wpisana do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Gminę B.. Placówka rozpoczęła działalność w dniu 1 września 2008 roku, a zakończyła ją w roku 2017. B. K. (1) otrzymywała od Gminy B. dotacje podmiotowe w związku z prowadzeniem niepublicznego przedszkola, stosownie do art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty w brzmieniu do dnia 1 stycznia 2013 roku. Składała deklarację co do ilości dzieci uczęszczających do przedszkola niepublicznego w poszczególnych miesiącach roku 2014 i 2015. Wskazywana przez B. K. (1) liczba dzieci nie była kwestionowana przez Gminę. Gmina B. dokonywała comiesięcznych wypłat dotacji na dzieci pełnosprawne i niepełnosprawne na rachunek bankowy wskazany przez prowadzącą przedszkole. W roku 2014 do przedszkoli publicznych w Gminie B. uczęszczało 617 uczniów. Ustalona przez Gminę dotacja na jednego ucznia pełnosprawnego w przedszkolu niepublicznym wynosiła 650 złotych. Natomiast w roku 2015 było to 638 uczniów.

Pismem z dnia 29 listopada 2017 roku B. K. (1) wystosowała do Gminy B. wezwanie do zapłaty kwoty 95.333,34 zł, na którą składają się kwoty niedopłaty w związku z przyznaniem i wypłatą przez Gminę dotacji w latach 2014 – 2016.

Sąd Okręgowy wskazał, że powódka podstaw swojego roszczenia upatrywała w nienależyтым wykonaniu zobowiązania w zakresie wypłacenia dotacji przez pozwaną Gminę.

Następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania jest najczęściej powstanie szkody. Artykuł 471 kodeksu cywilnego określa w sposób ogólny, kiedy dłużnik powinien tę szkodę naprawić.

Powódka w wyniku umowy cesji nabyła wierzytelność przysługującą B. K. (1) wobec Gminy B. z tytułu wypłaty dotacji dla przedszkoli niepublicznych stosownie do art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty. Powódka wskazuje, iż podstawą do wyliczenia dotacji należnej dla przedszkola niepublicznego powinny być ustalone i zaplanowane w budżecie wydatki bieżące, a nie faktycznie poniesione wydatki bieżące w roku kalendarzowym.

Sąd dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego doszedł do wniosku, że powódka nie zdołała wykazać szkody jaką poniosła B. K. (1) w wyniku nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwaną. Powódka nie wykazała również związku przyczynowego między faktem naruszenia zobowiązania a szkodą. Sam fakt, że w ocenie powódki pozwana powinna była wypłacić dotacje na podstawie wyliczeń dokonanych w oparciu o inne dane, nie jest jednoznaczny z powstaniem po stronie B. K. (1) szkody. Nie ulega bowiem wątpliwości, że kwoty z tytułu dotacji były wypłacane na rachunek bankowy wskazany przez B. K. (1), która do czasu cesji wierzytelności, nie kwestionowała ani sposobu wyliczenia, ani wysokości wypłacanych kwot.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając go w całości i zarzucił naruszenie:

1. art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że nie stanowi on wystarczającej i samodzielnej podstawy roszczenia o zapłatę, co skutkowało jego niezastosowaniem przez Sąd I instancji w przedmiotowej sprawie i w konsekwencji oddaleniem roszczenia powódki w całości;
2. art. 187 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i obciążenie powoda obowiązkiem określenia w pozwie podstawy prawnej żądania oraz uchybienie zasadzie iura novit curia;
3. art. 217 § 1 w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i oddalenie wniosków dowodowych złożonych przez powoda w pkt 4 i 5 petitum pozwu, które to wnioski zmierzały do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, tj. do ustalenia należnej wysokości dotacji na jedno dziecko w przedszkolu niepublicznym w latach 2014 - 2015.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 95.333,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od wskazanych kwot częściowych, oraz zasądzenie kosztów procesu za I instancję; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania; a w obu przypadkach zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji są prawidłowe i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne.

Zarzut naruszenia art. 217 § 1 w zw. z art. 227 k.p.c. nie jest trafny. Jeśli chodzi o sprawozdania (...) (z wykonania planu dochodów budżetowych) przedszkoli publicznych w Gminie B. za lata 2014 i 2015 oraz sprawozdania (...) za lata 2014 i 2015, to zostały one złożone do akt i znajdują się na k. 121 – 190. Powódka nie wskazała jakie fakty zamierza udowodnić za pomocą w/w sprawozdań. Zarówno przed sądem I instancji jak i w postępowaniu apelacyjnym nie odwołała się do treści tych sprawozdań i nie przedstawiła na ich podstawie twierdzeń mających znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Rację ma sąd I instancji, że przy wyliczaniu wydatków stanowiących podstawę ustalenia dotacji, należy uwzględniać wydatki planowane w budżecie, a nie wydatki rzeczywiście poniesione. Wynika to wprost z art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, który posługuje się pojęciem "ustalonych w budżecie gminy wydatków", a budżet jest zawsze planem dochodów i wydatków. Ustawodawca nie użył określenia "poniesionych wydatków" lub innego podobnego, nie odniósł się do zakresu wykonania budżetu. Co więcej, za taką wykładnią przemawiają także względy celowości. W szczególności przedszkola również uchwalają swój budżet - plan finansowy i na podstawie dotacji mogą ustalić wysokość odpłatności za przedszkole, zakres zajęć dla dzieci, a zatem zawrzeć z rodzicami stosowne umowy. Przyjęcie, że dotacja zależy od rzeczywiście poniesionych przez gminę wydatków na przedszkola przez nią prowadzone, stwarzałoby stan niepewności i uniemożliwiłoby planowanie.

Informacja, czy w uchwałach budżetowych dotyczących lat 2014-2015, w rozdziale (...)klasyfikacji budżetowej „Dokształcanie i doskonalenie nauczycieli” zaplanowano środki na dokształcanie i doskonalenie nauczycieli przedszkoli publicznych, a jeśli tak to w jakiej wysokości, oraz czy w rozdziale (...)„Pozostała działalność” zaplanowano środki na fundusz socjalny nauczycieli przedszkoli – emerytów, a jeśli tak, to w jakiej wysokości, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Jak wyjaśniła pozwana, fundusz socjalny dla nauczycieli i nauczycieli emerytów w Gminie B. planowany jest w planie finansowym każdej z placówek oświatowych i nie występuje w klasyfikacji budżetowej rozdziału(...)(k.120), natomiast zasady planowania środków na dokształcanie i doskonalenie zawodowe nauczycieli reguluje art. 70a ustawy z 26.01.1982r. Karta Nauczyciela stanowiąc w ustępie pierwszym, że w budżetach organów prowadzących szkoły wyodrębnia się środki na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli z uwzględnieniem doradztwa metodycznego - w wysokości 1% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe nauczycieli. W momencie planowania stawki dotacji dla placówek niepublicznych kwota przeznaczona na doskonalenie zawodowe nauczycieli nie jest rozdysponowana na poszczególne placówki, nie wiadomo zatem czy i w jakiej części dotyczyć będzie przedszkoli, gdyż regulamin, według którego następuje nabór wniosków o udzielenie dofinansowania powstaje na początku roku a więc w czasie gdy budżet już obowiązuje.

Nie budzi wątpliwości, że w okresie, którego dotyczy niniejszy proces, dopuszczalnym było pomniejszenie podstawy ustalenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych o stanowiące dochody budżetu gminy opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie.

Powódka twierdzi, że zaplanowane w budżecie Gminy B. dochody z rubryki „Oświata i wychowanie” w części zatytułowanej „wpływy z usług” w kwocie 873.400 w 2014r. oraz w kwocie 1.100.000 zł. w 2015r. (tabela 1 – płyta CD) obejmują także dochody nie będące opłatami za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie. Pozwana takiemu twierdzeniu zaprzeczyła (k.93). Świadek B. K. (2) zeznała, że wyliczenia dotacji dokonano zgodnie z ustawą o systemie oświaty (k.227). W tej sytuacji to na powódce spoczywał, zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia, że stanowiące dochody budżetu gminy opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, o które pomniejszeniu ulega podstawa ustalenia dotacji, są niższe niż przyjęła pozwana. Powódka nie zgłosiła na w/w okoliczność żadnego dowodu, zatem podnoszonego przez siebie twierdzenia nie wykazała. Niedopuszczalne jest, jak czyni to powódka, przyjęcie do wyliczenia dotacji za każdy rok, pomniejszenia w wysokości 50% kwoty dochodów zaplanowanej w budżecie w tabeli 1 w roku 2014 i 2015 jako wpływy z usług w rubryce zatytułowanej oświata i wychowanie zamiast 100% tej kwoty.

Błędne jest twierdzenie powódki, że na dotacje dla przedszkoli niepublicznych zaplanowano w budżecie na 2014r. kwotę 1505.400 zł. a w budżecie na 2015r. kwotę 1557.300 zł. W rzeczywistości w budżecie na 2014r. zaplanowano na dotacje dla przedszkoli niepublicznych kwotę 1916.448 zł. a w budżecie na 2015r. kwotę 1.900.000 zł. (załącznik(...) do budżetu za 2014 i załącznik (...) do budżetu za 2015 r., płyta CD). Powódka wyliczając

sumę dotacji dla przedszkoli niepublicznych bezpodstawnie pomija zaplanowane w budżecie dotacje dla punktów przedszkolnych. Punkt przedszkolny jest jedną z form wychowania przedszkolnego służącą realizacji przez gminę programu wychowania przedszkolnego, uwzględniającą podstawę programową wychowania przedszkolnego, mającą charakter uzupełniający względem przedszkoli i oddziałów przedszkolnych (rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 31.08.2010r. w sprawie rodzajów innych form wychowania przedszkolnego, warunków tworzenia i organizowania tych form oraz sposobu ich działania (Dz. U. nr 161, poz.1080).

Zgodnie z brzmieniem art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (obowiązującego w latach 2013 i 2014) dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego - pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

Nie ma podstaw do tego aby do wydatków ponoszonych w przedszkolach publicznych nie zaliczać wydatków ponoszonych w punktach przedszkolnych włączonych do publicznej sieci przedszkolnej.

Przepis art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty (w brzmieniu aktualnym na 2014 i 2015r.) jako podstawę ustalenia dotacji dla niepublicznych przedszkoli wskazuje ustalone w budżecie danej gminy wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych, nie przesądzając w jakiej części i w jakiej pozycji budżetowej mają być zapisane te wydatki. Do pojęcia tego podejść należy w sposób funkcjonalny, to jest należy uwzględnić wydatki, które faktycznie związane są z działalnością przedszkola, oraz celowościowy, należy uwzględnić wydatki na realizację programu wychowania przedszkolnego uwzględniającego podstawę programową wychowania przedszkolnego. Wydatki gminy na punkty przedszkolne są wydatkami na wychowanie przedszkolne w formie uzupełniającej sieć publicznych przedszkoli i oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych.

Roszczenie powódki jest roszczeniem o zapłatę z tytułu wadliwego obliczenia i w konsekwencji nieuzasadnionego obniżenia dotacji należnej B. K. (1) prowadzącej Niepubliczne Przedszkole (...) w B., w latach 2014 – 2015, na podstawie art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty w brzmieniu aktualnym w w/latach.

Przepis art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (obowiązujący w latach 2013 i 2014) kreował pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego właściwą do wypłaty dotacji a osobą prowadzącą placówkę niepubliczną uprawnioną do otrzymania takiej dotacji stosunek cywilnoprawny odpowiadający cechom zobowiązania w rozumieniu art. 353 § 1 k.c. Żądanie od organu jednostki samorządu terytorialnego należnej powódce kwoty ma swoje źródło w delikcie, jakim było niewłaściwe obliczenie i wypłacenie powódce, zgodnie z wiążącymi obie strony przepisami o finansowaniu zadań oświaty, należnej jej w 2014 i 2015 r. kwoty. Powódka nie żąda wobec tego wypłacenia dotacji, ale odszkodowania za niezgodne z prawem pozbawienie jej przy okazji ustalania i wypłacania dotacji za 2013 i 2014r., należnej jej kwoty (zob. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2007 r. IV CSK 312/06, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2019 r. V CSK 101/18, wyrok SN z dnia 11.maja 2018 II CSK 477/17 , LEX).

Rację ma sąd I instancji, że powódka nie udowodniła, iż B. K. (1) prowadząca Niepubliczne Przedszkole (...) w B., otrzymała w latach 2015 i 2014 dotację w niepełnej wysokości. Powódka nie przedłożyła dowodów świadczących o tym, że do wyliczenia należnej dotacji przyjęto wadliwe kwoty tak z tytułu planowanych wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia jak i z tytułu pomniejszenia podstawy ustalenia dotacji o opłaty za wychowanie przedszkolne oraz za wyżywienie stanowiące dochody budżetu gminy, zgodnie z nowelizacją art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, dokonanej ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r., która w art. 14 ust. 1 wprowadzała rozwiązanie przejściowe na okres do dnia 31 sierpnia 2015 r., praktycznie tożsame z przewidzianym w art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty rozwiązaniem docelowym, które miało obowiązywać od dnia 1 września 2015 r. W szczególności przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r., w brzmieniu obowiązującym w istotnym

dla tej sprawy okresie, stanowił, że do dnia 31 sierpnia 2015 r dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu wyrażoną w art. 98 par. 1 i 3 k.p.c.

Emilia Szczurowska Ewa Kaniok Bogdan Świerczakowski